

Formanden: Som ærede Medlemmer ville vide, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet indstiller, at der gives Lovforslaget en helt ny Affattelse istedetfor den foreliggende; det vil naturligtvis være det, som først bliver Gjenstand for Afstemning og Afgjørelse. Flertallet har stillet en Række Endringsforslag, som det betegner som Redaktionsændringer. Der er i dem indløbet et Par Smaafeil, som jeg gjør opmærksom paa. Der staar saaledes i Endringsforslaget Nr. 1: „I 1ste Linie udgaar „overhoved““; det skal være „overhovedet“. I Endringsforslag Nr. 2 staar, at „Handelspladsen“ skal rettes til „Handelspladserne“; der staar imidlertid i Lovforslaget „Handelspladsene“. I Endringsforslag Nr. 7 staar, at en Rettelse skal foretages i Paragrafens 7de Linie; det skal være 6te Linie. Det er jo forøvrigt Smaating, som jeg kun gjør opmærksom paa. Om just disse Ændringer alle ere blotte Redaktionsændringer, er ikke saa ganske givet, men betydelige ere de i hvert Fald ikke, og det vil bero paa, hvilke Ytringer der maatte falde under Diskussionen, om de kunne behandles som blotte Redaktionsændringer, eller om der maa tillægges dem større Betydning. Jeg sætter Lovforslagets Paragrafer og de stillede Endringsforslag under Forhandling og giver den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Jessen): Naar den Betænkning, Udvalget har afgivet, er saa kortfattet, og de Indstillinger, som Udvalget har gjort, kun angaa meget uæsentlige Ting, saa er Grunden jo ikke den, at der ikke er en Rigdom paa Stoff til at fremsætte udprøvede Betragtninger om det vigtige Emne, som Lovforslaget indeholder, men da disse ere saa ofte og saa udprøvet fremsatte i de Motiver, som ledsagede Lovforslaget, da dette i Samlingen 1878—79 blev forelagt af den høitæredede Justitsminister, og i den Betænkning, der i samme Samling afgaves af Udvalget, saa har det maattet anses som ubeskedent og tillige ufornødent at gjentage, hvad der saaledes alt tidligere er fremkommet. — Det er derhos, som bemærket, forekommet Udvalget efter alle de tidligere Forhandlinger at være frugtesløst at ville forsøge paa at udvide den Ramme, som der er givet Lovforslaget ved 2den Behandling i Folkethinget i forrige Sæssion, og som ligeledes blev givet det her i Landsthinget; thi dersom blot denne Lov bliver vedtagen med dette Indhold, mente Udvalget, at det vilde være overordentlig nyttigt, og at forsøge paa at medtage flere Bestemmelser som ganske vist Udvalgets Medlemmer, ialtsald nogle af disse, sandt vare meget ønskelige, have vi ikke troet, at der var nogen Anledning til. Der mangler, synes der, i det Hele taget en Erkjendelse i Befolkningen af og en Tro paa, at den er særdeles udfat for Jare ved Forsalfningen af Levnetsmidler heri Landet. En saadan Erkjendelse

kommer sjældent tilstede med Hensyn til Nødvendigheden af sanitære Foranstaltninger, uden hver Gang der sker store Ulykker, eller naar Epidemier indtræffe, som paa en Maade gribe hele Befolkningen. Naar saadanne Ulykker have fundet Sted, da synes der at være stort Begjær efter at sanitære Foranstaltninger træffes, og der er da, saalænge Strækken vedvarer, Iver for at faae saadanne Foranstaltninger, men naar Lidet noget har jævnet Strækken, falder Befolkningen let tilbage i den gamle Tro, at der egentlig ikke er saa megen Anledning til at træffe Foranstaltninger, især naar disse medføre Udgifter. Jeg kan imidlertid ikke tro Andet end, at naar der lægges Mærke til, hvad der er fremkommet rundt om i Landet, jeg kan sige næsten ugentlig eller daglig om forskjellige Tilfælde, som ere indtraadte som Følge af Rydelsen af Slette, forsalfstede eller fordærvede Levnetsmidler, saa maa man, naar dette opsummeres og lægges frem under Et, faae en Tro paa, at Jaren er mere nerliggende, end det almindelig antages. Noget kan der jo imidlertid allerede ved de Midler, der haves, gjøres fra Sundhedspolitiets Side, men at Sundhedspolitiet i høj Grad trænger til at faae Hjælp, det tror jeg ikke kan benegtes. Der stilles jo hver Dag større og større Krav til Politiets Virksomhed, medens den Hjælp, der maa gives Politiet, er meget vanskelig at opnaa, og naar det har været anset som meget tvivlsomt, om man burde gaa til at staffe Politiet den Hjælp, som her er foreslaaet i Lovforslaget, saa er vel Grunden dertil væsentlig den, at det vil medføre Beføstninger for Kommunerne. Jeg tror nu, at dersom man i det Hele vil gaa ind paa Lovforslaget, dersom man navnlig vedtager, som der synes at være almindelig Samstemning om, at oprette et Laboratorium til Undersøgelse af Levnetsmidler, vil dette Laboratorium kun faae Lidet at gjøre, naar der ikke samtidig dermed rundt omkring i Landet gives særlige under Politiet hertil ansatte Personer det Hverv at foretage Efterforskning og Undersøgelse af Levnetsmidler. Det er ikke Hensigten med disse Personers Undersøgelser, at de skulle afgjøre, hvorvidt Forsalfkning er foretaget, men det er deres Opgave at fremdrage de Tilfælde til nærmere Undersøgelse, hvor det antages at saadan Forsalfkning finder Sted. Dette, at der gives Politiet denne Medhjælp, anser Udvalget derfor for overordentlig vigtigt og egentlig som en Betingelse for, at Laboratoriet kan udrette, hvad det var Hensigten, at det skulde kunne udføre. Dernæst forekommer det Udvalgets Flertal i høj Grad ønskeligt, at de Straffebestemmelser, som Lovforslaget indeholder, komme tilstede. Det er nødvendigt, forekommer det Udvalgets Flertal, fordi man virkelig trænger til, at det indskræpes Befolkningen paa denne Maade, at det er en stor Brøde at narre og bedrage sine Medmenneker